

ГРУДЕНЬ 2019

ВИДАННЯ ДЛЯ ДРУЗІВ ТА ТИХ, ХТО ПІДТРИМУЄ "БОЖІ ПРИХОВАНІ СКАРБИ"

Новини Від БПС

Нести Божу любов

До найменших цих...

"І Цар у відповідь скаже їм: Запевняю вас: те, що ви зробили одному з Моїх найменших братів, ви зробили Мені".

(Матвія 25:40)

Ніта Хенсон

Якщо є щось, що найкраще характеризує "Божі приховані скарби", то це те, що ми йдемо до тих людей, про яких решта забули. Здається, в Божому серці вони займають особливо ніжне місце, Євангеліє повторює нам знову і знову, щоб ми допомагали бідним, сиротам та пригнобленим.

В нашій грудневій газеті, зазвичай, я підсумовую, що сталося протягом року. І, звичайно, все не тільки продовжується, але й зростає! Але в цьому випуску я хочу дозволити працівникам БПС з "передової" розповісти про служіння та чому вони мають таку пристрасть до нього. Решта інформації буде присвячена цим історіям.

Коли я читала та редагувала ці історії, очі наповняли сльози знову і знову, так як вони нагадали, який дорогоцінний дар Бог помістив в наші руки, ми можемо приносити вість про Спасителя, Який любить, в той час, як решта відвернулись, приносити надію тим, хто її втратив та не має заради чого жити, надихаємо повірити, що життя - це дещо більше ніж просто сидіти у темряві, дивлячись на чотири стіни, вести їх до вічного життя з живим Богом. О, який дивовижний привілей!

Цього літа я їздила з Тоньєю на візити. Молитва та служіння зцілення це її основна робота. Один з візитів дуже торкнувся мого серця. Ми приїхали в зруйнований жаклиний будинок. Важко, навіть, уявити, що там міг хтось жити! Зайшовши в будинок, ми зустріли темряву. Я побачила жінку, яка була ледве жива. Її обличчя засяяло, коли вона побачила, що зайшла Тоня. І Тоніне обличчя засяяло любов'ю та посмішкою. Тоня пройшла та сіла поряд на ліжку, ймовірно, постіль на

якому не змінювалась вже дуже давно. Вона її обійняла і сказала: Це мій найкращий друг. Любов та світло проникли в цей маленький, темний, зруйнований будинок. Туди увійшов Ісус і ми відчували Його присутність. Це робота, яку ми в БПС маємо привілей виконувати кожного дня. І весь наш персонал робить це з любов'ю та турботою! Яка я благословенна бути частиною цього!

Всі ви робите це служіння реальним - ваші молитви та вірність протягом 23 років зробили ці історії можливими. І пам'ятайте, що це лише декілька з тисяч, які ми можемо розповісти.

◆ Ті, хто на "передовій" ◆

Стор. 2

Історія пастиря Ската: ЯН

Бог - наш захист і сила, велика допомога у бідах.
Тому не злякаємось ми, коли земля здригнеться і гори рухнуть
в серце морів. (Псалтир 46: 1-2а)

В житті є багато штормів та труднощів, особливо для наших українських мам, які мають дітей з обмеженими можливостями. Наші мами пройшли багато в житті. Тиждень в таборі з дітьми стає притулком - безпечним місцем перепочинку та зцілення. Ми побачили, як Бог особливо працював в житті однієї з сімей, яка була в таборі вперше.

Ян - це особливий молодий хлопець вісімнадцяти років. Він не може говорити, але він може кричати, виражаючи радість, посміхатись і показувати "класно". Наші волонтери, більшість яких були учасниками табору раніше, дуже зблизились з Яном. Його історія просто розбила їм серця.

В 16 років Ян, повністю здоровий підліток, отримав поранення в голову. Дивовижним чином він вижив. Однак, Ян більше не може ходити та говорити. Час від часу можна побачити його розчарування коли він старається поспілкуватися. Але, коли ти його обіймаєш та посміхаєшся, даєш йому зрозуміти, що ти його любиш, Бог його любить, він просто світиться!

Коли наші українські волонтери Настя, Аня та Міша розмовляли з мамою Яна, Світланою, та дивились його фото до нещасного випадку, вони розплакались. Служіння Яну, протягом тижня в таборі, змінило їх та допомогло в їхньому особистому рості.

Ян був благословенний великою кількістю нових друзів, які проявляли свою любов. Світлана була вдячна, що мала можливість провести тиждень з іншими мамами, які були поряд, підтримували та молились за неї. Молодший брат Яна, Артем, також приєднався до нас в таборі. Він став хорошим помічником в поробках та сценках.

Зрештою, вість, яку несе наш табір - це те, що кожна дитина та мама - скарб для Бога, настільки цінний, що Господь віддав Свого Єдиного Сина заради них. Ця добра звістка мала великий вплив на Яна та його сім'ю. Ми такі вдячні за них та за багатьох інших членів сім'ї Божих прихованих скарбів, про яких суспільство забуло та покинуло.

Історія Люби: ЄФРОСИНІЯ КЛИМЕНКО

Я працюю в "Божих прихованих скарбах" (БПС) 12 років і маю благословенну роботу - відвідування людей, яким ми надаємо засоби пересування протягом останніх двадцяти трьох років. Кожного тижня я телефоную та призначаю візити. Я хочу поділитися та розповісти, чому я благословенна можливістю служити Богу через "Божії приховані скарби" та чому ця робота настільки важлива.

Під час планування візитів я зателефувала Єфросинії та розповіла їй, що хочу прийти та відвідати її. В розмові вона повторювала та повторювала: "Люба, ти спавді прийдеш?" Я

вирішила з'ясувати чому вона запитує, і виявилось, що вона збиралась покінчити життя самогубством. Вона сказала, що ніхто її не любить і нікому вона непотрібна. Молитва тут була просто необхідна!

Коли я прийшла, вона була трішки здивована, так як, насправді, не вірила, що я прийду до неї. Ми говорили довго того дня. Я розповідала їй про Божу любов - що Він любить її дуже сильно і хоче допомогти їй, якщо вона довірить своє життя Йому. До кінця нашої зустрічі ми молилися разом і вона впала на моє плече і плакала так, що мій одяг став мокрим!

Протягом візиту я помітила, що в домі безлад, а її одяг виглядав зім'ятим та не дуже чистим. Під час цієї розмови я зауважила, що ми маємо пильнувати не тільки наше серце, а й турбуватися про місце, де ми живемо. Я бачила, що вона дуже потребує і дала їй продуктивний набір.

Коли я йшла, то пообіцяла, що відвідаю її наступного тижня. І коли прийшла, її будинок був чистий та й сама вона була гарно одягнена! Перші слова, які вона мені сказала: "Люба, Бог чує мої молитви. Він творить дива! Але ми маємо довіряти Йому!"

і ОЛЕКСАНДРА ЯЦЕНКО

Я б хотіла трішки розповісти про Олександру та, як "Божії приховані скарби" показали їй любов і турботу за допомогою домашніх відвідувань. Олександра - це одна з наших багатьох людей, яка веде самотнє та ізольоване життя. Вона живе сама та має одного сина. Він був в АТО. Після повернення додому в нього було багато фізичних та емоційних травм. Невдовзі він поїхав в іншу країну на заробітки. Тепер немає нікого, хто б міг допомогти їй. Це особливо важко, так як вона не може ходити. Ця та інші проблеми зі здоров'ям роблять її життя тяжким. Бачите, вона страждає від раку. Дякувати Богу, їй допомагають сусіди.

Протягом візиту я ділилася благою звісткою про Божу любов. Побачивши її обставини, я дала їй продуктивний набір, в якому було вдосталь їжі на місяць. Вона сказала: "Це Божий дар, Люба". Вона попросила мене заглянути в холодильник. Там було порожньо. На кухні на полицях теж нічого не було. Зазирнувши у пакунок з продуктами, вона побачила крупи, олію, муку, рис, цукор, консерву, чай та інше.

Це справжня радість, що у повсякденній роботі в БПС я можу допомогти хворим, особливо самотнім. Щодня я дякую людям, які жертвують на їжу! Завдяки вам ми маємо ці історії та багато людей можуть по справжньому побачити Божу особисту любов та турботу.

Історія Тані: ТАДЕЙ

Таня працює в Божих прихованих скарбах вже 11 років та має подвійну роботу і перекладача, і менеджера по роздачі засобів пересування. Кожного тижня вона їздить по Білій Церкві та оточуючих селах і роздає засоби пересування новим членам сім'ї Божих прихованих скарбів. При першій зустрічі, Таня розповідає про нашу організацію та дізнається про життєві обставини та фізичні проблеми людей. Саме вона повідомляє нашим працівникам, чи цікавиться людина нашою програмою реабілітації, програмою для діабетиків чи молитовною підтримкою та групою зцілення. Далі буде її історія про молодого чоловіка, якого вона зустріла.

Я вперше зустріла Тадея, коли привозила йому палички. Під час першого візиту він розповів нам що став наркоманом в підлітковому віці. Зараз йому 30 років, він страждає від енцефалопатії та ВІЛ, як результат вживання наркотиків протягом багатьох років. В той час він казав нам, що, якби мав можливість прожити життя знову, то так само вживав би наркотики. Його стан погіршувався і через декілька років ми привезли йому візок.

Божя любов почала пронизувати його серце

Коли Тадей ріс, його життя в сім'ї було дуже нелегким.

Його батько був у в'язниці, Тадея виховувала мама, яка справді боролась, щоб звести кінці з кінцями.

Під час того першого візиту ми запитали його про можливість візиту молитовної групи. Коли приїхала група, він повідомив, що він не християнин та поведився так, ніби він зовсім цим не цікавиться.

Але наша молитовна група продовжувала відвідувати його. Потрошку він почав змінюватися, просив християнські книги та сайти і Божя любов почала пронизувати його серце. Після п'яти років Тадей віддав своє життя Ісусу, попросивши прощення за все, що зробив.

Тадей став частиною сім'ї Божих прихованих скарбів, як і всі решта людей, яких ми відвідуємо. Наше служіння працює за зразком Божої вірності до нас. І як Він залишається з нами, так і ми підтримуємо зв'язок з сім'єю БПС! Сьогодні Тадей має причину жити і радіти!

Історія Тоні: ОЛЕНА

Тоня, як решта наших працівників в БПС, займається багатьма справами. Вона керує нашим молитовним служінням та служінням зцілення, вона веде прославлення під час наших занять з Біблії і відвідує людей три або більше днів на тиждень. Божя любов яскраво сяє через неї. Наступна історія - це оповідь про один з домашніх візитів.

Це історія про Божу доброту до кожного з нас. Я відвідувала жінку, яку звать Олена. У віці вісімдесяти років вона одна з багатьох старших людей нашої організації. Все своє життя вона була атеїстом. Вона виросла в Радянському Союзі. Була дружиною радянського пілота та мала двох синів. Вони обоє померли, коли були молодими, і вона залишилась сама. Також вона страждала від міжреберної невралгії. Щонайменше двічі на тиждень до неї приїжджала швидка.

Я запитала, чи цікавить її візит нашої молитовної групи та молитва за зцілення. Вона погодилась через ввічливість, але я бачила, що вона налаштована скептично стосовно Бога і того, що Він може турбуватися та зцілити її. І по Божій милості та благодаті вона була зцілена! Після того дня в неї більше не було нападів болю.

Через декілька місяців вона розповіла мені, що для неї це було дивовижне свідчення, що Бог є і що Він любить її та турбується про неї. Завдяки цьому свідченню вона запросила Ісуса в своє серце бути її Спасителем! Це одна з багатьох радостей, які я маю в цьому служінні і дякую, що я є його частинка. *(Олена відійшла в вічність невдовзі, віддавши життя Ісусу.)*

◆ Збір Коштів ◆

Для забезпечення статутної діяльності БО «Божії приховані скарби» потребує спонсорської підтримки, як фінансової так і у вигляді засобів реабілітації та догляду, а саме :

- Підгузки для дорослих (M, L, XL, XXL),
- Пелюшки,
- Засоби реабілітації: 4х рожкові палички, палиці з підлокітниками, крісла-туалети, ходунки та інше.

Якщо у вас є можливість підтримати нашу діяльність, зв'яжіться з нами за тел.

**067 903 92 80, 099 967 68 06,
0456 33 89 65, 0456 33 80 53**

Можливості для залучення:

Я б хотів(ла):

- Приєднатися до молитовної команди.
- Зробити благодійний внесок.
- Спонсорська допомога сім'ї.
- Волонтерська допомога хворим.
- Юридичні консультації
- Інше

Чекаємо ваших пропозицій за номерами тел.

**067 903 92 80, 099 967 68 06,
0456 33 89 65, 0456 33 80 53**

Надіслати благодійні внески:

БО «Божіі приховані скарби»
вул. Я.Мудрого 1а, с.Фурси
Білоцерківський р-н
Київська обл. 09150
т. 067 903 92 80, 099 967 68 06

Фонд спонсорської допомоги дітям:

БО «Божіі приховані скарби»
Непокрита Валентина Володимирівна
ght1@ukr.net
т. (0456) 33 89 65, (0456) 33 80 53

“Божіі приховані скарби” - це служіння, яке служить потребам бідних, інвалідів та сиріт України, приносить Божу любов через взаємні відносини в ім'я Ісуса Христа.